

میر ترامپ؟

برای پایان دادن به جنگ اوکراین ناامید شده است

را به اعمال فشار و تنبیه تهدید کرده بود، هربار با وعده‌های دیپلماتیک یا تهدیدهای روسیه عقب می‌نشست. در آخرین نمونه، رئیس‌جمهور آمریکا که تهدید کرده بود در صورت عدم همکاری روسیه با ایالات متحده موشک‌های کروز دوربرد تاماهاک را در اختیار اوکراین قرار خواهد داد اما پس از یک گفت‌وگوی تلفنی با پوتین از تصمیم خود عقب نشست.

این نخستین بار نبود که ترامپ موضع خود را در قبال موضوع اوکراین پس از گفت‌وگو با پوتین تغییر می‌داد. در ماه مارس، ترامپ در کاخ سفید اعلام کرد که از پوتین «بسیار عصبانی» است و وعده داد که روسیه را با تعرفه‌های ثانویه تنبیه کند. در ماه مه، او حملات شدید روسیه برای پیشروی در خاک اوکراین را «دیوانگسی محض» توصیف کرد. در ماه جولای رئیس‌جمهور آمریکا به خبرنگاران گفت که رئیس‌جمهور روسیه هر بار وعده آغاز مذاکرات صلح را مطرح می‌کند اما مذاکرات واقعی هیچ‌گاه آغاز نمی‌شود. او گفت: «ما مزخرفات زیادی را از پوتین می‌شنویم. او هر بار بسیار خوب با ما بر خورد می‌کند اما در پایان اتفاقی نمی‌افتد و این بر خوردهای خوب عملاً بی‌معنی است.» با این حال هربار پس از این تهدیدها ترامپ تصمیم می‌گرفت که بار دیگر با رئیس‌جمهور روسیه مذاکره کند تا بتواند با او درباره پایان جنگ به توافق برسد، اجرای تهدیدها و اعمال فشار بیشتر بر روسیه را به تعویق می‌انداخت و اما در نهایت پیشرفت خاصی در پروسه صلح اتفاق نمی‌افتاد.

این بار اما ترامپ با یک اقدام عملی که اجرای آن می‌تواند ضربه مهمی به درآمدهای نفتی روسیه وارد کند، مسکورا غافلگیر کرده است. متیو جنس، تحلیلگر سی‌ان‌ان در این باره می‌نویسد: «شاید کرملین به این باور رسیده بود که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، جسارت لازم برای اعمال فشاری جدی بر مسکو جهت پایان دادن به جنگ بی‌رحمانه در اوکراین را ندارد. ارزیابی آن‌ها بی‌دلیل هم

نبود؛ همین هفته گذشته، تنها یک تماس تلفنی به‌موقع از سوی کرملین به کاخ سفید کافی بود تا رئیس‌جمهور آمریکا را از تهدید خود مبنی بر ارائه موشک‌های دوربرد تاماهاک به کی‌یف منصرف کند؛ موشک‌هایی که می‌توانستند سرنوشت میدان نبرد را تغییر دهند. اما تحریم‌های جدید وزارت خزانه‌داری آمریکا علیه دو غول نفتی روسیه، شاید سرانجام ولادیمیر پوتین را وادار کند که در ارزیابی خود از همتای آمریکایی‌اش، اگر نه درباره کلیت جنگ اوکراین، تجدیدنظر کند.»

به نوشته سسی‌ان‌ان، بلافاصله پس از این تحریم‌ها، دیمیتری مدودف، رئیس‌جمهور سابق روسیه و معاون کنونی شورای امنیت این کشور، به‌تندی از ترامپ انتقاد کرد و او را «فرد فرحرفی خواند که اکنون کاملاً در مسیر جنگ علیه روسیه گام برداشته است.» مدودف در پستی در شبکه‌های اجتماعی، با کنایه‌ای تحریک‌آمیز به رئیس‌جمهور آمریکا افزود: «این دیگر جنگ اوست، نه جنگ آن یابلدن سالخورده». البته این به آن معنا نیست که خود تحریم‌ها به تنهایی بسیار شدید هستند. هر چند نفت برای اقتصاد روسیه حیاتی است و بودجه ماشین جنگی پرهزینه کرملین در اوکراین را تأمین می‌کند، و گرچه روس‌نفت و لوک‌اویل (که به همراه ده‌ها شرکت تابعه‌شان تحریم شده‌اند) مهم‌ترین تولیدکنندگان نفت این کشور به شمار می‌روند، اما نباید فراموش کرد که روسیه، که اکنون یکی از پرتعدادترین تحریم‌ها در جهان را تجربه می‌کند، پیش از این ثابت کرده که در یافتن راه‌هایی برای دور زدن چنین مجازات‌هایی تبحر دارد. مقامات ارشد روس نیز می‌گویند که این بار هم دقیقاً همین کار را خواهند کرد. ماریا زاخارووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه، در یک نشست خبری تلویزیونی گفت: «این تصمیم مشکل خاصی برای ما ایجاد نمی‌کند. کشور ما در برابر محدودیت‌های غربی به مصونیت بالایی دست یافته است و با اطمینان به توسعه پتانسیل اقتصادی و انرژی خود ادامه خواهد داد.» اما مشکل بزرگ‌تر برای کرملین اینجاست که به نظر می‌رسد راهبرد محبوب و آزموده‌اش برای مدیریت کاخ سفید ترامپ؛ یعنی حفظ ظاهری تمایل به تعامل بر سر صلح اوکراین و دادن وعده معاملات اقتصادی پرسود، همزمان با پیشبرد تهاجم نظامی بی‌امان خود، دیگر کارساز نیست. سرانجام، رئیس‌جمهور آمریکا که ماه‌ها گمان می‌برد کرملین در مورد اوکراین صرفاً او را «بازی می‌دهد»، تصمیم به اقدام گرفته است.

ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، اقدامات آمریکا را «بسیار مهم» و برای «کشاندن روسیه به پای

یکشنبه ۴ آبان ۱۴۰۴
سال چهارم • شماره ۹۱۵
www.hammihanonline.ir

میز مذاکره» حیاتی توصیف کرده است. در همین حال، مقامات اروپایی نیز از موضع ظاهراً سخت‌گیرانه‌تر واشنگتن ابراز خرسندی کرده‌اند.

اما با توجه به فرازونشیب‌های دوران ریاست‌جمهوری ترامپ، این نگرانی همچنان وجود دارد که رئیس‌جمهور آمریکا موضع خود را تغییر دهد، چراکه در طرف مقابل کرملین همچنان امیدوار است به روش پیشین خود و خرید زمان برای پیشروی بیشتر در میدان جنگ ادامه دهد.

در همین راستا، روز شنبه ۲۵ اکتبر کیریل دیمیتریف، فرستاده ویژه رئیس‌جمهور روسیه در امور سرمایه‌گذاری و همکاری‌های اقتصادی عازم ایالات متحده شد تا با استیو ویتکاف، فرستاده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا دیدار کند. دیمیتریف پس از ورود به خاک آمریکا در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «این سفر از مدت‌ها قبل و به دعوت طرف آمریکایی برنامه‌ریزی شده بود. تداوم این گونه گفت‌وگوها برای جهان حیاتی است و باید ادامه یابد تا موضع روسیه و منافع ملی روسیه به طور کامل توسط طرف مقابل درک شود.»

دیمیتریف همچنین در گفت‌وگو با سی‌ان‌ان اظهار کرد که آمریکا و روسیه به دستیابی به راه حل دیپلماتیک برای پایان جنگ در اوکراین نزدیک هستند. او گفت که دیدار پوتین و ترامپ لغو نشده بلکه به زمانی دیگر موکول شده است. استیو ویتکاف، مذاکره‌کننده ارشد آمریکا در موضوع اوکراین بوده و بارها برای دیدار با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه به مسکو سفر کرده بود. در هفته‌های اخیر نقش او در این زمینه کم‌رنگ‌تر و نقش مارکو روبیو، وزیر امور خارجه پررنگ‌تر شده بود.

▼ **تحولات اخیر چه معنایی برای میدان جنگ دارند؟**
مهم‌ترین پیام تحولات اخیر، عدم قطعیت بیشتر است. نبود چشم‌اندازی برای برگزاری نشست‌های رودرو و جدی به این معناست که دست‌کم فعلاً چشم‌اندازی برای پایان جنگ در آینده نزدیک وجود ندارد. با توجه به این که در زمینه حمایت‌های نظامی هم تحولی که «تغییردهنده بازی» باشد رخ نداده، احتمالاً وضعیت میدان نبرد بدون تغییر خاصی ادامه خواهد یافت.

گزارش‌ها از خطوط مقدم حاکی از تداوم درگیری‌های شدید و پیشروی‌های متقابل در محورهای مختلف است. عمده درگیری‌ها در جبهه شرق اوکراین است.

بر اساس گزارش موسسه مطالعات جنگ مستقر در واشنگتن، نیروهای روسی توانسته‌اند در چندین جبهه، از جمله در نزدیکی ویلیی بولوک، سیورسک، نوپاولیوکا و ولیکومایلیوکا به پیشرفت‌هایی دست یابند. تمرکز اصلی تهاجم روسیه در حال حاضر بر محور پوکروفسک است؛ جایی که نیروهای روسی در بخش‌های مرکزی و غربی شهر در حال پیشروی گزارش شده‌اند. در مقابل، نیروهای اوکراینی نیز در جبهه‌های کویپانسک و لیمان موفق به پیشروی‌هایی شده‌اند و بخش کوچکی از مناطق اشغالی روسیه را بازپس گرفته‌اند.

ارزیابی‌های بلندمدت بیانگر آن است که مسکو توانسته در سال ۲۰۲۵ روند آرام اما پیوسته پیشروی خود را حفظ کند و ضمن تثبیت دستاوردهای قبلی حدود یک درصد از خاک اوکراین را اشغال کند.

اوکراین تلاش دارد با خریدهای نظامی جدید از اروپا شرایط را تا حدی تغییر دهد. به گزارش یورونیوز، سوئد و اوکراین روز چهارشنبه ۲۲ اکتبر با امضای یک تفاهم‌نامه همکاری، زمینه احتمالی برای انتقال ۱۵۰ فروند جنگنده گرپین مدل E به نیروی هوایی اوکراین در سال‌های آینده را فراهم کردند. این توافق در شهر لین‌شوپینگ، محل استقرار شرکت دفاعی ساب (Saab) - تولیدکننده جنگنده‌های گرپین و دیگر تسلیحات نظامی - میان اولف کریسترسون، نخست‌وزیر سوئد، و ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، به امضا رسید. کریسترسون با تأکید بر این که این تفاهم‌نامه به معنای ارسال فوری جنگنده‌ها نیست، گفت: «این آغاز مسیری طولانی است که ۱۰ تا ۱۵ سال به طول خواهد انجامید. این توافق مربوط به پیشرفته‌ترین نسخه از جنگنده‌های گرپین است و در حال حاضر ظرفیت تولید آن محدود است.» او در پیامی در شبکه اجتماعی X نوشت: «اوکراینی نیرومند و توانمند برای سوئد یک اولویت کلیدی است و ما به حمایت از توان دفاعی اوکراین در برابر تجاوز روسیه ادامه خواهیم داد.» گفت‌وگوها درباره‌ی انتقال جنگنده‌های JAS 39 Gripen میان کی‌یف و استکهلم از مدت‌ها پیش در جریان بود. نیروی هوایی اوکراین پیش‌تر نیز جنگنده‌های غربی از جمله میراژ ۲۰۰۰ و اف-۱۶ را وارد ناوگان خود کرده است. زلنسکی در این دیدار گفت: «جنگنده‌های گرپین یکی از مؤثرترین عناصر در تقویت توان دفاعی اوکراین هستند.» به گزارش رسانه‌های سوئد، مدل جدید گرپین E برای نخستین بار در سال جاری میلادی در درگیری‌های واقعی مورد استفاده قرار گرفت، زمانی که نایلند از این جنگنده‌ها در درگیری با کامبوج بهره برد. پیش از آن، گرپین‌ها عمدتاً برای گشت‌زنی هوایی به کار می‌رفتند و در سال ۲۰۲۵ نیز به عنوان بخشی از مأموریت ناتو در لهستان برای حفاظت از حریم هوایی کشورهای متحد مستقر شده بودند. این جنگنده‌ها همچنین در سال ۲۰۱۴ برای اجرای منطقه پرواز ممنوع ناتو بر فراز لیبی مورد استفاده قرار گرفتند. موتور جنگنده گرپین E از نوع F414-GE-39E ساخت شرکت آمریکایی جنرال الکتریک است.

سیاستمداران

مخالفت با کاندیداتوری نتانیاھو

یک نظرسنجی در اراضی اشغالی نشان داد که ۵۲درصد از صهیونیست‌ها با نامزدی نخست‌وزیر کنونی رژیم صهیونیستی در انتخابات آینده مخالف هستند. طبق نظرسنجی که کانال ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی نتایج آن را منتشر کرد، ۵۲ درصد از اسرائیلی‌ها مخالف نامزدی «بنیامین نتانیاھو» نخست‌وزیر کنونی این رژیم در انتخابات آینده در سال ۲۰۲۶ هستند. طبق این نظرسنجی تنها ۴۱ درصد از صهیونیست‌ها معتقدند که نتانیاھو باید در انتخابات آینده شرکت کند. هفت درصد نیز از مشخص کردن موضع نسبت به نامزدی نتانیاھو در انتخابات امتناع کردند. طبق این نظرسنجی، نیمی از حامیان حزب راست در اراضی اشغالی نمی‌دانند اگر نتانیاھو تصمیم به عدم شرکت در انتخابات بگیرد چه کسی ممکن است جانشین وی در رهبری ائتلاف شود. همچنین طبق یک نظرسنجی دیگر در روز جمعه که نتایج آن توسط روزنامه معاریومنتشر شد ائتلاف نتانیاھو در کستد و کرسی را در مقایسه با هفته گذشته از دست داد و در صورتی که انتخابات امروز برگزار شود ۵۰ کرسی به دست می‌آورد.

هشدار مادورو به آمریکا

مادورو، واشنگتن را متهم کرد که با اعزام گروه ضربت ناو هواپیمابر جهان به سمت منطقه کارائیب به دنبال «جنگ آفرینی» است. این اظهارات از سوی «نیکولاس مادورو» رئیس‌جمهور ونزوئلا پس از آن مطرح شد که «پیت هگست» وزیر دفاع آمریکا به ناو هواپیمابر «یواس اس جرال فورد» که می‌تواند ۹۰ جنگنده حمل کند دستور داد تا جمعه از مدیترانه به سمت کارائیب حرکت کند. استقرار یک ناو هواپیمابر در این سطح از سوی کاخ سفید اقدامی مهم و اغلب نشان‌دهنده عملیات نظامی در مقیاس بزرگتر است. مادورو در رسانه‌های اجتماعی نوشت: «آنها به دنبال یک جنگ دیگر هستند. آنها قول داده بودند که هرگز وارد یک جنگ دیگر نشوند اما دارند جنگ راه می‌اندازند.»

مخالفت اعراب با تونی بلر

یک روزنامه انگلیسی به نقل از منابع نوشت: تصمیم «دونالد ترامپ» برای منصوب کردن «تونی بلر» در یک جایگاه مهم برای نظارت بر نوار غزه پس از جنگ، مورد اعتراض چند کشور عربی و مسلمان قرار گرفته و چالش‌های پیش‌روی طرح مورد حمایت واشنگتن برای اداره این باریکه را برجسته ساخته است. سه دیپلمات به روزنامه «فایننشال تایمز» تصریح کردند چند کشور عرب و مسلمان نسبت به اعطای نقش نظارتی به «تونی بلر»، نخست‌وزیر اسبق جنگ‌طلب و بدنام انگلیس بر «کمیته صلح» غزه، با توجه به نقش او در حمله سال ۲۰۲۳ به عراق اظهار نگرانی کرده‌اند. طبق گزارش این رسانه انگلیسی این دیپلمات‌ها همچنین گفته‌اند نگران هستند نخست‌وزیر اسبق انگلیس در برنامه‌های اولیه خود نقش فلسطینی‌ها در اداره نوار را به حاشیه بکشد. کشورهایی که ترامپ درباره آینده غزه با آنها مشورت می‌کند شامل عربستان، امارات، مصر، اردن، قطر، ترکیه و اندونزی می‌شوند. این دیپلمات‌ها از نام بردن کشورهایی که با انتصاب تونی بلر در تیم ناظر بر نوار غزه مخالف هستند، خودداری کردند. یک دیپلمات عرب گفت: «برخی کشورها به خاطر دیدگاه‌های او یا سوابق گذشته بلر ملاحظاتی نسبت به انتصاب او دارند و برخی دیگر نیز معتقدند فلسطینی‌ها او را رد خواهند کرد.»